

Definició de Docència Interdisciplinària

La **docència interdisciplinària** és un enfocament pedagògic que integra continguts, metodologies i habilitats de diverses disciplines amb l'objectiu de proporcionar als estudiants una **comprensió global i crítica** dels temes, transcendent els límits disciplinaris. Aquesta pràctica fomenta la col·laboració entre **professorat i alumnat**, permetent-los compartir experiències, coneixements, recursos educatius i metodologies d'ensenyament/aprenentatge per **abordar problemes complexos de manera holística**. Mitjançant aquesta integració, es desenvolupen **competències transversals** com el pensament crític, la creativitat i la resolució de problemes des de diferents punts de vista. La docència interdisciplinària no només busca proporcionar una comprensió més àmplia i contextualitzada, sinó també preparar els estudiants per afrontar i **actuar davant de qüestions complexes** de manera efectiva.

Per tant, la docència interdisciplinària és una pràctica educativa transformadora que prepara els estudiants per a un món cada vegada més interconnectat i complex, proporcionant-los les eines necessàries per a una comprensió profunda i una actuació integral i significativa.

Elements clau del conjunt de les definicions:

Col·laboració: Entre professorat i l'alumnat de diferents disciplines per compartir coneixements i metodologies.

Integració de continguts: Incorporar continguts i metodologies de diverses disciplines per abordar problemes des de múltiples perspectives.

Pensament crític i creativitat: Desenvolupar competències que permetin una anàlisi crítica i una aplicació creativa dels coneixements adquirits.

Comprensió global: Promoure una visió del món que integri diferents visions i coneixements per oferir una formació més completa i contextualitzada.

Resolució de problemes: Capacitar els alumnes per afrontar i resoldre problemes reals i complexos amb una perspectiva interdisciplinària.

Elements clau per a la docència interdisciplinària

A continuació, es detallen els elements essencials que sustenten una pràctica interdisciplinària efectiva de la docència:

Persones:

Col·laboració entre docents i alumnes: És fonamental que hi hagi una col·laboració activa entre els docents de diferents disciplines, així com entre els alumnes. Aquesta col·laboració enriqueix l'aprenentatge i permet abordar els temes des de múltiples perspectives.

Responsabilitat i aportació clara dels integrants: Cada membre del grup de treball ha de tenir clar quina és la seva responsabilitat i la seva aportació específica per assegurar una participació efectiva i equilibrada.

Resultats d'aprenentatge:

Coneixements aplicats i integrals: Els estudiants han de veure com els seus coneixements prenen sentit a partir del coneixements i necessitats d'altres disciplines. Aquest enfocament fomenta un aprenentatge integral i significatiu.

Competències centrades en la pràctica: És crucial que els estudiants adquireixin competències pràctiques que complementin la teoria. Això els prepara millor per a situacions reals i problemes complexos.

Metodologia:

Definició clara de l'objecte d'estudi des de diferents perspectives: És important definir clarament l'objecte d'estudi i abordar-lo des de diverses perspectives disciplinàries per aconseguir una comprensió més completa.

Recursos adequats: Disposar dels recursos necessaris, tant materials com tecnològics, és essencial per a la implementació efectiva de la docència interdisciplinària.

Comunicació: La comunicació oberta i constant entre tots els participants és clau per coordinar esforços i assegurar que tothom està alineat amb els objectius comuns.

Passió, desafiaments i oportunitats: La passió pel tema i la capacitat de veure i aprofitar desafiaments i oportunitats poden mantenir l'interès i la motivació alta al llarg del projecte.

Avaluació:

Avaluació conforme a la normativa acadèmica: Els sistemes d'avaluació han de ser coherents amb la normativa acadèmica existent per assegurar la validesa i el reconeixement del treball interdisciplinari.

Avaluació integral: L'avaluació ha de tenir en compte tant els aspectes teòrics com pràctics del treball, així com la col·laboració i l'aplicació dels coneixements interdisciplinaris.

Normativa:

Normativa clara i adaptable: La normativa acadèmica ha de ser clara però també ha de permetre una certa flexibilitat per adaptar-se a les necessitats específiques dels projectes interdisciplinaris.

Motivació i rellevància:

Motivació dels participants: La motivació dels docents i els estudiants és essencial per a l'èxit de la docència interdisciplinària. Aquesta motivació es pot fomentar abordant temes rellevants i d'interès per als estudiants.

Temàtica rellevant: La interdisciplinarietat es potencia quan la temàtica de l'assignatura o del treball de final de màster ho requereix, fent que els estudiants percebin la importància de treballar de manera integrada.

Context:

Adaptació al context educatiu específic: La metodologia i els recursos han de ser adaptats al context educatiu específic, considerant les particularitats i necessitats de l'entorn on es desenvolupa la docència interdisciplinària.